

واحد مراقبت عروق کورونری / قلبی (CCU) بخشی در بیمارستان است که به مراقبت از بیماران دچار حمله‌های قلبی، آنژین ناپایدار، اختلال‌های ریتم قلبی و عملاً سایر عوارض قلبی که پایش و درمان مداوم دارند، می‌پردازد.

سی سی سی یو

(CCU)

ویژگی عمده بخش سی سی سی یو در دسترس بودن دورسنجی (تله‌متری) یا پایش مداوم ریتم قلب بوسیله الکتروکاردیوگرافی است.

این کار امکان مداخله زودرس با داروها یا شوک قلبی و بهبود پیش‌آگهی بیماری را فراهم می‌کند .

بیماران دچار اختلال ریتم قلب، بیماران مبتلا حمله قلبی (انفارکتوس میوکاردی) یا آنژین ناپایدار (درد قلبی که برای نخستین بار به وجود آمده است یا نسبت به قبل تشدید شده است) به طور معمول در سی سی سی یو پذیرش می‌شوند .

سایر دلایل بستری شدن در سی سی سی یو شامل فیبریلاسیون دهلیزی، یک اختلال خاص ریتم قلب که عموماً بستری شدن برای آن ضروری است، می‌شود و موارد دیگری نیز مانند انسداد قلبی پذیرش در سی سی سی یو یک درمان استاندارد است.

سی سی سی یوها در دهه 1960 هنگامی به وجود آمدند که روشن شد که پایش دقیق بیماران بوسیله کارکنان به طور ویژه تعلیم‌دیده، احیای قلبی-عروقی و اقدامات پزشکی می‌توانند مرگ و میر ناشی از عوارض بیماری قلبی-عروقی را کاهش دهند.

نخستین توصیف از سی سی سی یو در سال 1961 بوسیله دکتر دزموند جولیان از جامعه قفسه صدری بریتانیا بیان شد که بعدها نخستین سی سی سی یو را در درمانگاه سلطنتی در ادینبورو در سال 1964 بنیان نهاد.